

Toespraak in de Paasnacht in Schollebaar, 30 maart 2013, 21.00 uur

Thema: 'De toekomst gaat open!' naar aanleiding van Mattheüs 28: 1-10

1. Een onvoorstelbare ervaring!

Het gebeurde tijdens de operatie Desert Storm in 1991. Irak, onder leiding van Saddam Hoessein, was Koeweit binnengevallen. Een internationale troepenmacht, onder leiding van Amerika, kwam in actie en dreef het Irakese leger terug naar Irak.

Ruth Dillow kreeg in die periode een vreselijk bericht van het Pentagon, het Amerikaanse Ministerie van Defensie. Het bericht luidde als volgt: 'Uw zoon, Clayton, is in Koeweit op een landmijn gestapt en is daarbij helaas om het leven gekomen.' Later schreef Ruth wat deze woorden met haar deden. 'Ik kan niet eens beginnen te vertellen hoeveel verdriet er over mij heen kwam. Ik was in shock. Het was bijna teveel voor mij. Drie dagen lang heb ik alleen maar lopen huilen. Ik was boos en wanhopig. Drie dagen lang probeerden allerlei mensen mij te troosten, maar het lukte niet. Het was gewoon te erg.'

Drie dagen na dat eerste bericht ging de telefoon. Ruth hoorde een stem aan de andere kant: 'Mam, ik ben het, Clayton. Ik leef!' Het bericht dat Clayton gesneuveld was bleek een misverstand. Hij was alleen licht gewond geraakt. Ruth schrijft: 'Ik kon het eerst echt niet geloven. Maar ik herkende zijn stem, en toen ging ik me realiseren dat hij echt in leven was. Ik lachte, ik huilde, alles tolde om mij heen, want ik dacht dat mijn zoon dood was, maar hij leefde!'

Als je probeert om je in te denken in wat Ruth Dillow meegemaakt heeft, dan duizelt dat je al. Maar wat er gebeurde in Jeruzalem, 2000 jaar geleden, dat gaat hier nog v er bovenuit! De vrouwen over wie we nu gelezen hebben, die zijn er zelf bij geweest, dat Jezus daar hing aan, het kruis. En ze hebben het met eigen ogen gezien, hoe Hij de geest gaf. Jezus is  cht gestorven. Dat was geen misverstand, geen vergissing. Er was ook geen sprake van een persoonsverwisseling, het is echt gebeurd! Maar hier is Hij weer, in levenden lijve! Het graf is leeg, en hier staat Hij voor hen, Jezus Zelf! Daarnet kregen ze al de schrik van hun leven, toen ze bij het graf van Jezus kwamen. De steen was weg, en daar was ook die engel, met kleding, wit als sneeuw. Wat een ongelooflijke boodschap kregen ze te horen: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus zoeken, de Gekruisigde. Hij is hier niet, Hij is immers opgestaan, zoals Hij eerder al gezegd heeft. Kijk maar, daar heeft Hij gelegen.'

Ze stonden aan de grond genageld! Dat w s al zo bijzonder! En nu, nu staat Hij daar Zelf, Jezus, de levende Heer! Zijn stem klinkt heel rustig: 'Wees niet bang. Ga Mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze Mij zien.'

2. Leven tussen twee grenzen

Op Pasen gaat het over de meest ingrijpende dingen in ons bestaan. Het gaat over die laatste grens, over de dood. Je kunt dat weleens zo zeggen, of horen: 'Niets is zeker in deze wereld, behalve dat we allemaal een keer zullen sterven.' De dood, die laatste grens, dat is een soort onneembare burcht. De dood, daar kan geen mens omheen.

We zitten feitelijk allemaal gevangen tussen die twee grenzen: tussen onze geboorte en onze dood. Die twee

momenten bepalen ons leven op aarde, dat zijn de grenzen, de kaders waarbinnen ons leven zich afspeelt. Ik vindt dat altijd wel heel fijngevoelig als dat zo in een krant staat: niet dat iemand is overleden, maar je ziet alleen maar een naam, met twee jaartallen. Je ziet bijvoorbeeld een foto van Herman Emmink, en dan staat er niet: 'Herman Emmink is overleden', nee, er staat gewoon alleen maar: 'Herman Emmink, 1927-2013'. Als dat er staat, dan begrijp je: hij is overleden.

Twee jaartallen, twee grenzen. Van ons, levenden, is alleen het eerste jaartal bekend. Wat zal het tweede jaartal zijn? Dat weten we niet. Maar je zit er altijd tussenin, tussen die twee mijlpalen.

Pasen: einde van de doodlopende weg!

Ruth Dillow had bij haar zoon Clayton het tweede jaartal al ingevuld. 1991. Maar wat bleek? Ze kon het weer weghalen! Zo kan dat gaan in een mensenleven. Soms beseft je dat opeens: 'Ik krijg extra tijd!' Als je langs het randje van de dood bent gegaan op de operatietafel, of je bent ternauwernood ontsnapt aan een ongeluk in het verkeer. Extra tijd. Misschien zit u hier, of zit jij hier, en beseft u dat u extra tijd hebt gekregen! Wat wonderlijk is dat! Het kan ook andersom gaan... Dat je vol plannen zit, en dat je bruist van energie, en dat er opeens, plotseling, een enorme streep door je hele toekomst wordt gezet. Opeens blijkt je ernstig ziek te zijn. Dan komt de dood plotseling heel dichtbij...

3. De tweede mijlpaal verdwijnt!

Wat is nou de boodschap van Pasen? Jezus leeft! Terwijl geen mens het

tegen de dood kan opnemen, doet Hij dat wel! Hij gaat morrelen aan die tweede mijlpaal. Hij verschuift die eindpaal niet een paar jaar, of zo. Nee, veel sterker, die tweede mijlpaal wordt door Hem uit de weg geruimd! Omgekegeld! Jezus overwint de dood! En Hij zegt, in Johannes 11: 'Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft z l leven, ook al is hij (of zij) gestorven. En wie leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.' Hoort u dat? 'Wie leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven!'

U denkt misschien: 'Daar begrijp ik niks van! Ook mensen die enorm gelovig zijn, die sterven toch ook?' Toch is dat niet zo! Ja, je lichaam sterft. Maar in je belevingswereld sterf je niet. Je gaat over van deze wereld naar de wereld van God. Je gaat over van dit aardse leven naar het hemelse leven. Natuurlijk, dat is een hele verandering. Maar je sterft niet! Je leven gaat verder, in de nabijheid van God.

4. Waarom heb je Jezus nodig?

Maar goed, dan is er weer een volgende vraag: als er leven is na de dood, als je dan bij God komt, in Zijn hemelse heerlijkheid, dan is dat toch voor iedereen? Wat heeft dat dan te maken met Jezus? En waarom zou je in Hem moeten geloven, om eeuwig leven te kunnen ontvangen?

Dat heeft nu alles te maken met Gods heiligheid. Die wereld van God, die is zo volmaakt, zo licht, zo heilig, zo goed, hoe kun je daar als gewoon mens ooit zomaar binnenkomen? Je hoeft helemaal geen crimineel te zijn om te beseffen dat er in je leven wel van alles mis zit, als je het vergelijkt met de volmaaktheid van God. Als je alleen eens nagaat wat je soms voor gedachten hebt over andere mensen. Of wat je soms voor verlangens hebt, vaak ben je maar wat blij dat een ander je gedachten niet kan lezen. Of hoe kun je niet vol zitten van jezelf. Dat jij in het middelpunt staat van jouw hele universum. Maar als je bij God komt, dan sta jij echt niet meer in het middelpunt, want in de hemel staat Hij in het middelpunt. Met onze onvolmaaktheid kunnen we daar helemaal niet naar binnen, in die volmaakte wereld. Het is alsof je net een beerput hebt leeggeschept, en je wilt dan, stinkend en smerig, een operatiekamer binnenlopen van een ziekenhuis. Dan word je meteen tegengehouden. 'Ho, stop, mijnheer, het moet hier volkomen steriel zijn!'

Die wereld aan de andere kant van de dood, die wás er altijd al wel, maar wij konden er nog niet naar binnen. Wij liepen vast. Het was als het ware een doodlopende weg. Wij liepen dood, op de dood!

5. Geen doodlopende weg, maar eeuwig leven!

Wat is Jezus nu komen doen? Hij is naar deze wereld gekomen, en Hij heeft gezegd: 'Ik neem al jouw schuld van je af! Al jouw zonden, de verontreiniging van jouw leven, die was Ik helemaal schoon. De straf voor jouw zonden, die ga Ik dragen. Daarvoor ga Ik naar het kruis. Ik neem jouw schuld van jou over, en Mijn volmaaktheid, die geef Ik aan jou. Laat Mij maar vastlopen op de dood. Laat Mij maar de straf dragen voor jouw zonden. En als jij dan vertrouwt op Mij, als jij gelooft in Mij, dan loopt jouw weg niet meer dood op de dood, maar dan is er voor jou eeuwig leven!'

Die kruisdood van Jezus, die hebben we gisteren herdacht, op Goede Vrijdag. Eén dag per jaar staan we er speciaal bij stil, wat Hij deed voor ons. Hoe Hij werd gemarteld, om ons vrijheid te geven.

En wat vieren we nu met Pasen? Jezus ging voor onze zonden de dood in, en op de Paasmorgen heeft God gezegd: 'Nu is het genoeg! De straf is gedragen, tot het laatste toe! Mijn Zoon, je bent nu lang genoeg in de dood geweest. Ik roep je terug in het leven. Jij hebt alles gedaan wat nodig is om mensen schoon te wassen, volkomen rein te maken. En iedereen die bij Jou hoort, mag bij Mij komen, in Mijn hemelse heerlijkheid!'

6. Zelfs je lichaam zal nieuw worden, een lichaam 2.0

Dat is de onvoorstelbare boodschap van Pasen! Voor wie gelooft in Jezus, is er geen doodlopende weg meer, maar er is een doorgaande weg. Met Jezus mag je vanuit dit leven zó het eeuwige leven binnenwandelen! En zélf s je lichaam, dat sterft en vergaat, zal op een dag door Jezus weer tot leven geroepen worden. Zoals Hij lichamelijk is opgestaan, zo zullen ook wij ooit een nieuw lichaam krijgen, als Hij terugkomt op aarde. Dit lichaam zal opstaan, door God Zelf uit stof bijeengebracht. Dit lichaam, maar dan anders. Volmaakt, niet meer sterfelijk. Een lichaam dat niet meer ziek kan worden, en dat geen pijn meer lijdt. Dit lichaam 2.0.

En als je nu dát vooruitzicht hebt, óver de grens van de dood heen, dan wordt toch het leven aan déze kant van de dood ook volstrekt anders? Dan raak je vol verwondering over de liefde van Jezus. Zóveel liefde! En als je nu weet dat je bestemd bent om in volmaaktheid te gaan leven, dan blijf je je hier toch niet rondwentelen in jaloersheid, en roddel, en de jacht naar geld, en macht en roem, en al die andere dingen die niet passen bij de wereld van God. Als je weet dat je onderweg bent naar die nieuwe wereld, dan wordt ook dit leven al volstrekt anders! Dan ga je kijken hoe je mensen kunt dienen. Hoe je de liefde van Jezus kunt doorgeven. En wat nog het allergrootste verschil is: je hoeft niet meer bang te zijn! Je mag ontspannen! De laatste vijand, de grootste vijand, de dood, is overwonnen! De laatste grens paal is weggehaald! Hoe is het mogelijk! Dát is nou Pasen! Dát is nou Pasen! De toekomst gaat open!

7. De Stormkaap is Kaap de Goede Hoop geworden

Op school leerde ik ooit dat het meest zuid-westelijke puntje van Afrika vroeger een andere naam had dan nu. Eerst heette dat puntje de Stormkaap, omdat de Portugese ontdekkingsreiziger Bartholomeüs Dias daar in een vreselijke storm was terechtgekomen. Voorbij die kaap was hij in de problemen gekomen, daarom was hij maar schielijk teruggekeerd. Bij die Stormkaap, daar hield als het ware de wereld op. Er was jarenlang geen kapitein die het in het hoofd haalde om te proberen langs de Stormkaap verder te zeilen, om de zuidpunt van Afrika heen. Je zou wel gék zijn

om dat te proberen, je zou met man en muis vergaan in de storm!

Totdat, in 1497 een andere Portugees, Vasco da Gama, het wel aandurfde om rond de kaap te zeilen. Hij merkte dat de wereld achter de kaap niet ophield, maar hij voer verder, steeds

verder, de Indische Oceaan over, totdat hij landde in India. De kaap veranderde van naam: het was nu niet meer de Stormkaap, maar werd voortaan Kaap de Goede Hoop. Voorbij deze Kaap was er goede hoop om India te bereiken!

Dat is ook de boodschap van Pasen: er is goede hoop! Je zou denken, als mens, dat de wereld ophoudt bij de dood. Je kunt toch niet weten wat er achter die grens ligt? Maar op Pasen heeft Jezus, de grote Kapitein, die grens overwonnen! Hij is opgestaan in heerlijkheid, onsterfelijk, en Hij nodigt ons uit om Hem te volgen op die weg, de weg naar God, de weg naar de eeuwige heerlijkheid. De dood hoeft geen Stormkaap meer te zijn, maar is geworden tot een Kaap van Goede Hoop! *De toekomst gaat open!*

Aan die andere kant van de dood, daar zullen we van de éne verbazing in de andere vallen. Daar mogen we Hem ontmoeten, die voor ons de dood in ging, en die voor ons opstond, Jezus. We mogen knielen voor God de Vader. En we zullen verrast opkijken als we bekende stemmen horen. Stemmen die ons lief zijn. Misschien ook wel die ene stem: 'Mam, ik ben het! Ik leef!' Amen.

